

М. Чини ли ти се че можеше да го направимъ пакъ и сега?

І. Чини ми се да го направимъ.

М. Чини ли ти се прочее че можешъ да вдигнешъ, и да донесешъ, и да фърлишъ отвъде прекопатъ единъ дръгъ камикъ тежакъ каквото онъжъ?

І. Можемъ, мамо: и чини ми се, че, ако употребимъ сичката си сила, мѡжехъ да фърла и малко по тежокъ отъ онъжъ.

М. Това, сирѣчь: да можешъ да правишъ така, называе го: Сила. Имамъ ли и азъ сила да фърлимъ таковъ тяжкій камень отвъде прекопатъ?

І. Ѣ! воистинѢ, мамо, ты имашъ сила да фърлишъ таковъ камикъ петъпяти по тежокъ отъ онъжъ.

М. Изъ прочее имамъ петъпяти по голѣма сила отъ твоата, за да фърламъ камень отвъде прекопатъ.

І. ВоистинѢ, мамо: и чини ми се че вѣйко ми Іованъ, който є мѡжъ, и много по тѣкъ отъ тебе, има дваесетъпяти по голѣма сила отъ твоата, за да вдигне, и да доноси камень, и да ги фърла.